

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 67.442 van 8 juli 1997  
in de zaak A. 74.832/VII-15.609.**

In zake : 1. de v.z.w. Beroepsvereniging voor  
Zelfstandige Verpleegkundigen,  
2. Machteld DRIESEN,  
die woonplaats kiezen bij  
Advocaat G. SEPELIE,  
kantoor houdende te BRUSSEL,  
Tervurenlaan 268 A

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de  
Minister van Sociale Zaken,  
die woonplaats kiest bij  
Advocaten J. VANDEN EYNDE en B. VAN HYFTE,  
kantoor houdende te BRUSSEL,  
Kroonlaan 340.

-----  
**DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IVE VAKANTIEKAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat Advocaat  
G. SEPELIE op 30 juni 1997 namens de v.z.w. Beroepsve-  
reniging voor Zelfstandige Verpleegkundigen en Machteld  
DRIESEN heeft ingediend om bij uiterst dringende  
noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging  
te vorderen van het koninklijk besluit van 23 april 1997  
tot wijziging van het koninklijk besluit van  
14 september 1984 tot vaststelling van de nomenclatuur  
van de geneeskundige verstrekkingen inzake verplichte  
verzekering voor geneeskundige verzorging en uitke-  
ringen;

Gelet op de wetten op de Raad van State,  
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de  
artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 1 juli 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 juli 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. SEPELIE, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat B. VAN HYFTE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-Afdelingshoofd J. DE COENE;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat de verzoekende partijen in het inleidend verzoekschrift doen gelden wat volgt :

**"D. DE UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID**

Volgens de overwegingen van het arrest SPRUYT moet(en) verzoeksters elementen aanreiken waaruit blijkt dat een gewone schorsing onmiskenbaar te laat zou komen omdat het moeilijk te herstellen ernstig

nadeel zich alsdan reeds zou hebben voltrokken (R.v.St., nr. 38.202, 11 december 1991).

In casu blijkt duidelijk dat een gewone schorsingsprocedure onvermijdelijk te laat zou komen om het ernstig en moeilijk te herstellen nadeel in hoofde van verzoeksters te herstellen. Een gewone schorsingsprocedure vergt immers gemiddeld een zestal maanden. Tegen die tijd zullen de zelfstandige verpleegkundigen (die voor het derde-betalers systeem opteerden) reeds volledig zonder inkomsten zitten en ofwel hun zelfstandige beroepsactiviteit noodgedwongen dienen stop te zetten ofwel nog bijkomende (overbruggings-) kredieten aan te spreken met alle gevolgen vandien. Een gewone schorsing die pas over zes maand zou tussenkomen zal daarenboven niet onmiddellijk aan deze situatie verhelpen. De schade doet zich immers met een vertragingseffect van een tweetal maanden voor, waardoor er zelfs na een eventuele gewone schorsing nog gedurende een aantal maanden (2-tal) geen inkomsten zouden zijn. Enkel een onmiddellijke schorsing kan derhalve nog het gewenste effect realiseren. Er kan dan immers nog, binnen de termijn dat het RIZIV ter beschikking heeft om de gegevens van de magneetbanden te verwerken en de uitbetalingen te doen, opnieuw op het oude systeem overgestapt worden.

Het bestreden besluit was en is totaal onwerkbaar en dit niet enkel op het niveau van de pseudo-codes. Aangezien evenwel onmiddellijk van bij de inwerking-treding werd aangekondigd dat het besluit reeds zou gewijzigd worden door een ander K.B. (waarvan de ontwerptekst zelfs reeds beschikbaar was), waren verzoeksters van oordeel dat er geen urgentie was om reeds eerder een procedure tot schorsing in uiterst dringende noodzakelijkheid in te leiden.

Evenwel nadert het einde van de maand juni met rasse schreden. De verpleegkundigen die opteerden voor het derde-betalers systeem zullen derhalve voor het eerst hun magneetbanden overeenkomstig de nieuwe nomenclatuur dienen over te maken aan de landsbonden. Zoals reeds uitvoerig uiteengezet, beschikken noch de landsbonden, noch het RIZIV evenwel over de nodige aangepaste informaticasystemen teneinde de elementen vervat op deze magneetbanden te decoderen. Dit zal over enkele weken en maanden voor onoverkomelijke problemen zorgen.

Deze problemen hadden voorkomen kunnen worden indien verweerster dit onwerkbaar systeem effectief, a.h.v. het ontwerp K.B., had aangepast. Tot op vandaag is dit nog steeds niet gebeurd en de termijn om een verzoekschrift voor de Raad van State in te leiden verloopt heel binnenkort.

Zo er derhalve al geen hoogdringendheid was bij de publicatie van het besluit en bij de inwerkingtreding ervan (omdat onmiddellijk een wijziging werd aangekondigd), creëerde verweerster zelf het hoogdringend

karakter van onderhavig verzoek door niet tijdig de door haar gemaakte fouten recht te zetten in dergelijk wijzigingsbesluit.

Een onmiddellijke schorsing van de bestreden beslissing door Uw Raad zal daarentegen, aangezien de magneetbanden op dit ogenblik nog niet gemaakt werden en nog niet verstuurd zijn naar de landsbonden, de verpleegkundigen in de mogelijkheid plaatsen om het voorgaande systeem toe te passen hetwelk 'herkend' wordt door de informaticasystemen van zowel het RIZIV als de landsbonden. Alleen een zeer snel handelen vanwege verzoeksters kan derhalve nog tot gevolg hebben dat de zelfstandige verpleegkundigen die opteerden voor het derde-betalers systeem hun inkomsten, afkomstig van het RIZIV, binnen twee à drie maanden niet volledig zien wegvallen en dit gedurende een nog ongekende periode";

Overwegende dat de toepassing van de procedure wegens uiterst dringende noodzakelijkheid het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State ernstig stoort en de rechten van de verdediging van de verwerende partij aanzienlijk in het gedrang brengt; dat om die reden de procedure slechts mag worden aangewend in de enkele gevallen dat het spoedeisend karakter van de zaak ofwel voor iedereen duidelijk is ofwel door de verzoekende partij duidelijk wordt aangetoond;

Overwegende dat het bestreden besluit werd bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 30 april 1997, tweede uitgave; dat de verzoekende partijen wachtten met het indienen van hun vordering tot 30 juni 1997 en bijgevolg bijna de gehele termijn die hun ter beschikking stond om een vordering tot schorsing in te dienen lieten voorbijgaan; dat zij dit stilzitten verantwoorden door te verwijzen naar het feit dat er "geen hoogdringendheid was bij de publicatie van het besluit en de inwerkingtreding ervan omdat onmiddellijk een wijziging werd aangekondigd" en dat de verwerende partij zelf het hoogdringend karakter creëerde door niet tijdig dat verhoopte wijzigingsbesluit te nemen;

Overwegende dat voor de verzoekende partijen gedurende de tijd dat zij wachtten met het indienen van hun vordering, de zaak niet zodanig uiterst dringend leek dat het aangevochten besluit hen noopte tot een onmiddellijke voorziening bij de Raad van State; dat, mocht sindsdien door omstandigheden, zoals het uitblijven van een wijzigingsbesluit, de zaak uiterst hoogdringend zijn geworden, zulks aan de keuze van de verzoekende partijen is te wijten en de toepassing van de procedure wegens uiterst dringende noodzakelijkheid bijgevolg niet verantwoord is; dat aldus aan de eerste van de door voormeld artikel 17 cumulatief opgelegde voorwaarden niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

#### **B E S L U I T :**

##### **Artikel 1.**

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

##### **Artikel 2.**

De kosten van het geding, begroot op veertienduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partijen, ieder voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare  
terechtzing, op acht juli 1900 zevenennegentig,  
door :

de H. D. VERBIEST, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,  
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**A. WIJNANTS.**

**D. VERBIEST.**